

Nro. 39.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Indult Bétsből, Kedden Május 15-ik napján
1804-ik esztendőben.*

Frantzia Respublika.

Páris, Május 15-ik napján. — Néhány he-
te már, hogy a' Moniteurnek minden darabjait
azok az örvendező jelentések töltik, a' mellyek az
Első Konzúl élete ellen való utóbbi öszszeesküvés-
nek kinyilatkozására nézve, külömbkülömb Depar-
tamentomoktól küldettettek ő hozzá, és mellyek-
ben többire az a' nevezetes fordúlt elő, hogy mely-
igen ohajtaná a' nemzet, hogy az uralkodói mél-
tóság állandóbb lábra állittódjék, és a' Bonaparte
Familiában megörökösítették. —

Ez az ohajtás, a' mai napon hivatal szerént mun-
kába vétetődék. A' Tribunátus rendkívül való

ülést tartván ma déli egy órakor, az Elölülő ilyen jelentéssel kezdte el a' tanátskozást: — „

„A' mi kollégánk Cürèe, egy törvényprojektomot iratott-bé April. 23 kán a' jegyzőkönyvbe a' vitatás alá lejendő vétetés végett, a' mellyben ezeket kívánja — 1)ször, hogy a' Respublika' kormányoztatása bizattalsék egy Császárra (Imperátorra) — 2)ször, hogy ez a' méltóság a' Bonaparte Napoleon, mostani Első Konzúl' familiájában, légyen örökösé — 3)ször, hogy az országláshoz tartozó intézetek, a' mellyek még végképpen meg nem határozottak, mostanában határozattalsanak meg. — Többire, mond továbbá az Elölülő, majd minden tagok béiratták neveiket ezen tárgyról való beszéd végett. —

Leg előbb is Cürèe állott fel azon indító okokat számlálván egy beszédben elő, a' melyekre nézve ő a' feltett projektomnak megerősítettését javasolja. Vissza ment a' revoluziónak kezdetére, az 1789 ik évtendőre, azt mondván, hogy akkor az előbbeni alkotmánynak megváltozása után 30 millió embereknek kívánságok lett volna az, hogy az ő munkájokat, a' Finántziának rendeződése, a' békeslégnék a' győzedelmek által való helyreállittatása, 's a' szent Oltárok' ditsőségének visszaadattatása, tegyék tökéletessé. — „Eljutottunk (ezek a' Cürèe' szavai) arra az időpontra, a' mellyen az úgy nevezett Convent (Nemzeti Gyűlés) nagyott bennünket; a' mi kötelességünk végre hajtani, a' mit az elkezdett. Az egész tabor' és nép' akarátja, hogy az országlás örökösé legyjen annak a' vezérnek familiájában, a' ki oly sokáig első katona volt közöttünk, annakelőtte, hogy első Magistratualis személlé lett volna.

Nem láthatok néki illendőbb nevezetet a' Császári nevezetnél. Ha ez a' nevezet (Imperator), győzedelmes' Konzúlt teszen, ki érdemli meg azt jobban közöttünk, mint ő? Az én kívánságom az, hogy ezen dolgot, a' melly a' nemzet akarhatja, terjesszük a' Szenátus' eleibe. Tribúnusok! nintsen ideje a' lalsúságnak, az idő halad; a' Bonaparte' századjának 4 ik esztendeje telik; a' Nemzet egy felséges főt kíván. &c.

A' Tribunátus rendelést tett ezen beszédnek hat exemplárokban lejendő kinyomtatódása felől. — Cürée után beszéltek, Simeon, Jaubert és mások sokan: hanem minnyájok között Carrión Nizas mondott el leg fontosabb beszédet. Negyvenöt Tribunusok irták vólt be a' neveiket az eránt, hogy beszédek fogtak tartani; melyre nézve azt végezte a' Gyűlés, hogy egy tizenegy tagokból álló Commissió eleibe terjesszék tovább megvizsgáltság végett a' feltett tárgy.

„De (így szoll Carnot) ő kikéri magának, hogy ő is mondhasza elő egy közönséges beszédben a' maga vélekedését, annyival is inkább, minnekutánna a' többi Orátorok mind a' Cürée' projektomának fogták volna pártját, ő annak ellene akarja magát szegezni. — Jó leszen, beszélhet ő is (mond az Elölülő) tsakhogy irassa bé magát ő is előre rendezen, mint mások. — Ezzel másnapra halasztódott a' további vetélkedés.

Páris April. 28-kán. — „Az Első Konzúl az Invalidusok Gubernatorává, nevezte Szenátor Serruriert, a' melyről ilyen jelentést küldött a' Szenátusnak: — „

„Szenátorok! En az Invalidusok' Gubernatorává neveztem Szenátor Serruriert. Szeretem, ha

úgy gondolkodtok, hogy ez a' tisztség megállhat a' Szenátori méltósággal egygyütt. Semmi meg nem érdelmi a' haza' figyelmetességét oly erőssen, mint ezeknek a' nyóltz ezer derék katonáknak boldogíttatások, a' kiknek testeiket ennyi ditsőfféges sebek fedezik, és a' kik illy sok veszedelmek között menekedtek ki. Kinek gondviselése alá lehetne ezeket bízni, inkább, mint azon idős katonára, a' ki őket a' leg terhesebb időkben vezérelvén a' győzedelemre, mindenkor a' leg szorosabb hadi fenyték' 's azon megrettenhetetlen bátorság' tüköre gyanánt szolgált nékik, a' melly a' leg ritkább virtus minden Generálisban. Midőn ezen Invalidusok a' magok Gubernátorjokat annak a' Tanátsnak tagjai között a' Szenátusban ülni szemlélik, a' mellyre annak a' hazának megtartása bízattatott, a' mellynek boldogítására ő annyi munkát és fáradságot fordítottak; ebben is egy új fundamentomot fognak találni az az eránt való meggyőződésre, hogy én semmit, a' mivel az ő pályafutásokat (a' katonai életet) ditsőffégesebbé és kedvesebbé tehetem, el nem melőzők. — „

„Bonaparte.

A' Moniteurben ilyen megjegyzést olvasunk az Egyiptomi környülállásokról, nevezetesen az Ali Bascha' megölettetéséről: — „

„Ali Baschát, a' kit Egyiptomi Kormányozóvá nevezett vala a' Porta, olyan nagy tisztelet-tételekkel fogadták a' Beyk B o u l a c várossában, hogy ő azok között egészfzen elfelejtkezett a' magára való vigyázásról. Alig lépett - bé azon sátorba, a' mellyet egy Bey állittatott vala fel számára, midőn tudtára adatott, hogy útját ha-

ladék nélkül Belbeis felé vegye, a' hova még azon éjjel útnak is indúlt egy Mammeluk sereg' őrizete alatt. Az első éjjel Coraim nevű helységben hálván meg, Elphi Bey bérohant hozzá egy Mammelukokból álló tsoporttal, és őtet minden hozzátartozókkal, a' világból irgalom nélkül kivégezte. Ez az Elphi Bey az, a' ki arannyal és útasításokkal rakodva, nem rég tért vala Angliából Egyiptomba vissza. "

Azon betses ajándékok között, a' mellyekről már több izben említettük, hogy Romából Pápa ő Szentsége küldötte legyen az Első Konzúlnak, találtatik egyebek között: egy nagy óra, a' melly a' Septimius Severus győzedelmi kapuját ábrázolja, és egy leg kéoyesebb izlés szerént készült márvány köből való kandalló.

Irtuk vólt, hogy a' Törvényhozó Gyűlés a' maga utóbbi előzálásának alkalmatosságával azt végezte vólna, hogy a' tanátskozásának palotájában Bonapárténak egy leg szebb fejer márvány köből készittendő állóképe helyheztetődjőnbé annak emlékezetére, hogy a' Fr. országi újj Polgári Törvényes könyv az ő kormányozása alatt vitetett legyen tökéletességre. Chaudet nevű ritka mivesre bizatott ezen állóképnek metzése, a' melly minden ruha nélkül a' régi példák szerént, leg feljebb is tsak itt ott valamely palást által eltakartatva fog készittődni. Sokáig kérdésben forgott, hogy Konzuli ruhában é, vagy pedig meztelen kelleffék annak készittetni; míg végetre a' híres Denon aláírása alatt egy gyökeres előadás jött ki ezen kérdés eránt a' Moniteurben, a' mellyből nevezetesebben a' következendőket lehet megjegyezni: — "

„Ez az állókép (úgy mond Denon) egy négy szegeletű fundamentomra (cubusra) helyezettetik a' Törvényhozó Gyűlés' palotájának közepet-
te. Chaudet, a' Gyűlésnek közelébről tartandó ülési alatt fogja azt tökéletességre vinni. Ez ahhoz a' Héroszhoz, a' kinek, és azon Gyűléshez, a' mely által ajánltatott, méltó emlékező oszlop fog lenni. Ennek felállittatása új kezdetet (új epokhá) fog adni a' metzés' mesterségének; hanem midőn ez a' kezdet illy méltóságos ábrázatban tünteti szemünkbe Frantzia országnak jövő sorsát; miokra nézve nem kellene ezen alkalmatossággal a' mesterségeknek is nevezetesen a' metzés' mesterségének azt a' méltóságot vizsgálva adni, a' mellyel a' magát a' Görög és Római szép századokban oly kellemetessé tette, és a' mellytől csak az újjabb esztendő alatt folytatott meg. Gyáva ellenvetés az, hogy a' Historiai tárgyaknak az efféle képek által lejendő igazságosabb örökösittetések végett, olyanoknak kell ezen állóképeknek lenniük, hogy az akkori századoknak szokásaikra emlékeztessék a' jövő béli élőköt; sem a' Görögök sem a' Rómaiak nem szoktak volt meztelen hassal, karokkal, és lábakkal járni: azonközben még sem jutott eszékbe az, hogy Héroszaiknak Királyaiknak, és Császáraiknak álló képekre ruházatot adjanak. Az Epaminondas állóképe (a' Napoleon muzeumában) egy palástba lévén öltöztetve, éppen oly díszes mint nemes. Szembe-tünő é, hogy a' Germanicus állóképe meztelen? A' meztelenség olyan elválhatatlan tulajdonság a' metzésben, hogy a' régiek tellyességgel nem hitték, hogy azt a' módiból, a' szokásban lévő ruházat kinyomhassa. A' mi leg gazdagabb és ditsősségesebb Orszaglósza-

künknek, a' XIV. ik Lajos országlásának ideje sem vonhatta ki magát ezen törvény alól (t. i. hogy a' metzett vagy faragott képek meztelen készíttessenek). Tsak a' festés mesterségének tulajdonsága az, hogy az időhoz vagy korhoz alkalmaztatott ruházatba öltöztethesse a' képeket. — Mint kormányozója ezen dolognak, magamat a' ritkaművesekhez és a' mesterségek' kedvellőihez tsatólván, ezekkel egygyütt a' Törvényhozó Gyűléshez, Bonapartéhoz, és az egész nemzethez járulok, és azon század' nevében, melyben mindennek nagyra kell lenni, azt kívánom, hogy adjuk meg a' képfaragás mesterségének az ő szent tulajdonságát, 's ez által is mutassuk egy példáját a' jó ízlés' viliszaterésének, &c. — Ez szerént már tsak egy palástot fognak a' Törvényhozó Gyűlés' palotája közepére helyheatetendő Bonaparte' állóképének nyakába függeszteni.

Nagy Britannia.

London, April. 24 kén: — Miólta Fox, Pitt, Windham, Grenville, 's többek, magokat a' Ministeri részben lévőek ellen öszszetsatóltak, ezeknek a' számok szembetünőképpen megkevesedett, amazoké ellenben igen nagyra nevedett. Ezen hónap' 19 kén azt a' projektomot terjesztvén Gr. Carlisle' a' Parlamentom' eleibe, hogy azon tudósításokat, a' mellyek által a' Ministerek a' mostani hadakozás felől Napkeleti Indiában hírt tettek, a' Parlamentomnak mutassák meg, hadd láthassák által ennek tagjai: miként eshetett az, hogy Frantzia Admirális Linois, az Anglus hajós sereg' vezérénel Adm. Rainiernél az ellenségeskedésnek elkezdődését elébb megérthette, holott ha e' nem történt volna, Pondicherinél minden hajóival el-

fogattathatott volna. A' Fő Cancellarius Lord Hawkesbury nem állván rá a' kivánt tudositásoknak a' Parlamentom' eleibe lejendő terjesztésekre, voksolásra került a' dolog mellynek alkalmazásával a' Carlisle' részére 31, a' Ministerekére pedig tsak 30 tagok voksoltak.

Hasonlóképpen igen kitettző vala a' Ministeri részben lévőkkel ellenkezőknek számosságok az Alsó Háznak tegnapi ülésében, a' melly ülés béli tárgyat mind két rész olyan fontosnak tartotta, hogy előre mind a' Ministeri mind az ellenkező részben lévők, hivogató tzedulákat küldöztenek barátjaikhoz, hogy ha lehet a' tanátskozásból egyik is ki ne maradjon. A' vetélkedés tárgya, a' mellyet Fox terjesztett a' Parlamentom' eleibe, e' vólt, hogy a' háza állapotját, 's az annak védelmezésére tétetett végzéseket meg kellene a' Parlamentumban vizsgálni: — „

„Ha azok a' Ministereink (mond Fox) dítséretet érdemlenek, a' kik a' Státus' alkotmányát a' leg nagyobb veszedelmek közzé helyhezgették, úgy a' Mostaniak érdemelnek leg nagyobbat. Arra juttattak, hogy minnyájunknak reszketni kell Státusunk' létele batorságban való gradhatására nézve. Ha a' Ministereink által tétetett általmazó készüléteket megtekintem, kéntelen vagyok leg alább ennyi igazat észre venni az ő nyilatkozatásaikban, hogy egy rettenetes és hátunkon lévő megtámadtatástól kelleffék félnünk. Még eddig nem mehettem annyira, hogy az általellenben ülő uraktól, a' szárazon lévő fegyvereseink valóságos számát megtudhattam volna. A' reguláris katonák' holtigtartó szolgálatjoknak eltöröltetését, minthogy e' miatt irvoznak ifiaink a' katonaság-

tól, 's az úgy nevezett felkelt seregeknek' előszlításokat, minthogy e' miatt a' régularis seregek' száma nem nevedkedhetik, végezetre a' paraszt népnek fegyverbe való öltöztetését, minthogy, sok egyéb okokat elhalgatván, e' nem olyan sokba kerül, és a' föld' népe az utakat és menedék helyeket jól tudván, az ellenségnek leg több kárt tehet: mind ezeket mondom, hogy igen javaslanám, &c. " —

„A' tisztelt Orátor (mond Minister Addington) igen nagy felindulással kibotsátkozott az Amiens-i Kötésnek felbelszakasztatásáért. Hanem, honnan tudhatták volna előre a' Ministerek, hogy meddig fog a' tartani? Meg kellett nékiek a' világ előtt mutatni azt, hogy a' Britanniai segedelem kútfejek a' hadfojtatásra még nem egészen apadtak volna ki, és hogy mi a' mi békeféles hajlandóságunk mellett is elegendő erővel bírnánk egy ellenség' boszszantó tselekedeteinek meg boszszulására, &c.“

Az után Pitt költ fel a' Ministerek ellen. — „Meg kell vallanom, úgy mond, hogy tsudálatos rendkívülvalóság az, hogy egy egész elztendeig tartott készületeink után is ily ingadozók és egymással ellenkezők a' mi Ministereinknek intézeteik. Most azt mondják, hogy az ellenség' béütésétől semmit se' tarthatunk, majd ismét, hogy annak béütését minden órán gyanithatjuk; most, hogy az ellenség nem gyűjtheti egy pontra öszsze a' maga erejét, majd ismét, hogy a' kétségbe esett ellenségnek vakmerő bátorságától nem volna mit féljünk. Bizonyos az; hogy veszedelem áll előttünk: meg kell tehát az annak elharítására kivántató készületeket visgálnunk. Meg kell-é egy ilyen fe-

lelettel elégednünk, hogy általmazó készületeink elegendők az ellentállásra? Önkéntvállalkozott seregeink nem oly tökéletes 'systema szerint' intéztettek el, hogy jobban ne lehetne; tartalék seregeinket is más állapotba kell helyheztenünk. Mindenek felett általomerősségeinket kellek az eddig valónál sokkal különb lábra állítani. Tengeri készületeinket a' mi illeti, erről azt mondhatom, hogy minden pompás díszkedéseink mellett is nem felelnek meg oly mértékben a' nemzet' reménségének, mint kellene. Önkéntvállalkozottjainknak sokságát nem Ministereink intézték nek, hanem a' nép' hazafiui buzgóságának köszönhetjük. Én nem mondom azt, hogy 400 ezer önkéntvállalkozottakból álló seregünk nem volna az ország' védelmezésére elegendő: tsak azt kívánám tudni, hogy azon egy időben mennyi számmal, és mitsoda időben állhatnak elő? Azoknak kötelessége volt az általmazó készületeket előre állandó 'systema szerint' elintézni, a' kik a' békesféghőtés' alkalmazhatóságával ellátták, hogy az nem fogna soká tartani; ezek pedig, a' mi Ministereink, a' kik eléggé díszkesznek is hogy mindent megtettek volna, holott igen keveset tettek. Sőt ellenkezőt tselekedtek, minthogy midőn a' Parlamentom' végzésére az önkéntvállalkozott seregekhez megköszönő jelentést küldöttek volna, küldöttek ugyan hozzájuk megköszönő tudósítást, hanem olyan kifejezéssel éltenek a' némely csoportokhoz intézett írásaikban, a' milyennel a' Frantziák szoktak élni (remercier), midőn valakit elakarnak botsátani. Köszönöm, de nem kell. —

(A' végezete a' jövő poltanapon következik)

Magyar Ország.

Nagy Váradról, April. 16-kán. —

Egy minden Virtusokkal ékeskedett, 's a' közön-
séges szeretetett, az álméltóságig megnyert, meg is
érdemlett Méltóságnak, életében Nagy Várad va-
lóságos díszének, hólta után örökös dítsekedésé-
nek Méltóságos Kohányi Kátsándy The-
rézia Asszonyinak, Csász. és Királyi Arany Kul-
tsos Méltóságos Kis Rhédei Rhédei Lajos
Ur 17 esztendeig, és nyóltz hónapokig vólt ked-
ves Házas Társának utólsó tiszteletére; tegnap
tartatott egy példa nélkül pompás temetés váro-
sunkbann. Melyet is nem annyira a' szomorú
gyász' gazdag készületei, mint mind ezenn város
minden Renden Karban lévő lakosinak, mind a'
mindenünnen sok mértföldékről ölzve sereglett so-
kaságnak, a' böldegúit Méltóság felett hullatott
könnyek hagynak örök emlékezetbenn.

Ezen folyó Aprilis hónap 6-ik napja 6-ik órá-
ja vetett véget a' böldeg emlékezetű Méltóság ré-
genn hervadozó beises életének; minekutánna 40
esztendőket sok sinlödözések között, 's a' végét
Tüdő rothadásbann töltötte vólna el. Melly szo-
morú eset, elsőben is a' város lakosinak adatott
egynéhány sorok által, nyomtatott tzedulátskákbann
tudtokra; 's egyfersmind, hogy a' hónap 15 dik
napján fogna dél után $2\frac{1}{2}$ órakor a' Reformatu-
sok Templomában halotti tisztelet tartódni. Ezt
követte a' nagyobb gyász-levél, mely avagy tsak
azért is meg érdemi figyelmetességünket, mivel
innen nyilván láthatni mely hathatós kifejézései
lehetnek, a' maga kárát ugyan vóltaképpen érző
bánatos szívnek. — A' Levél e' vólt:

„A' Természet változhatatlan rendszabásából, az emberi szívet sokféle viszontagságokkal érdekelni szokott történetek' suliya, az én érzékenységit is April 6. dikán borította el leg méjjebb keserőséggel; mert fedhetetlen életü, valóban felesegittségem, különös tulajdonságokkal fel ékesített Házás Társam; és egyenes szívü hív Barátom, született Kohányi Kátsándy Theréziától, a' kivel 17 esztendőt és 8 hónapot, Házásági életben eltölteni szerentsém volt; tsak nem szüntelen való egészségtelenkedése; 's most közelebbről 10 hétig tartott terhes betegsége után, örökre megfolytattam. Kinek is az a' része, mely az elenyészés kedvetlen törvényre alá vettetett, azonn Temető báltba, melyet itt Váradonn, az ő emlékezetére, 's érdemlett tiszteletére készítetttem e' folyó hónap 15dik napján fog illendő tiszteféggel bététetödni. — De gyászos fájdalmim némimü enyhítésére szolgál, hogy, minekutánna nekem a' szerentsés fors egy oly drága személynek bírásával kedvezett, a' ki az asszonyi Nem ékeségének méltánn tartatott, Nemes lelkének, és ritka tulajdonságokkal megkülömböztetett példás életének kedves emlékezete ki ragadvánn ötet a' komor feledékenységből, a' virtust betsülai tudók szívébenn állandóul fenn marad. Melynek megkeseredett szívvel való jelentése után s. a. t.“

Még akkor nap, mikor a' böldegült Méltóság ki múlt minden Templomokban meg zendültek a' harangok; és a' temetés idejéig, minden dél előtt 11 órakor fél óráig tartó harangozások juttatták a' szomorú esetet eszünkbe. — Más nap Aprilis 7 dikénn Vármegyénk Fő orvosa, 's több

Orvosok és Seb orvosok jeleplétében, a' test felbon-
tattatván, oly gondossann bébal'samoztatott, hogy,
nem csak a' temetésig esett 10 napokig minden
kedvetlen szag nélkül el tartott, hanem századokig
reménylhetni hogy romolhatatlanúl meg állhat.

Minekutánna az Orvosok a' bébal'samozással
készenn voltak, a' böldegult Méltóság Udvar há-
zánál lévő nagy szalábann minden aranyos és tün-
dőklő Házi ékeffégek fekete fátyollal bévonattat-
tak, 's egy innen nyíló oldal szobának padimen-
tuma fekete posztóval béborittatván, annak köze-
pére, jó forma magosságra egy pompás gyász' ágy
készítettett, 's arra a' test a' leggazdagabb készü-
letekkel a' nézésre 9 napig ki tétetett. Melynek
látására mind a' város, mind a' környék lakosi
közzül, mindeennap hajnaltól fogva késő éjtszakáig
oly sok nézők gyülekeztek hogy a' jó rend meg-
tartására, éjjel nappal kívül a' Hajdúk, a' Test
körül pedig a' Gránátérosok strázsálása nagyon
megkívántatott, ámbár a' szüntelen tartó ellőzés
a' népet némünémüképpen meg akadályoztatni
láttatott. — Kilentz napok el telvénn Aprilis 14-
dikénn délutánn 5 órakor az említett nagy szalá-
bann sok Uraságok, 's a' város színe begyülekez-
vénn, minden Templomokban a' harangok ismét
fél óráig vonattak, a' gyászos szalának pedig egyik
szegletében a' Reformátusok Debreczeni Kollégyi-
omából s' Kántor Deákok Prof. T. Sárvári Ur
igazgatása alatt keserves halotti énekeket énekel-
tek; a' másik szegletében az itt múlató Aussenberg
gyalog Regementjébéli Muzsikusok fúvó szerzá-
mokonn szomorú Ariákat zengedeztek, míg ezen,
egy mást szakaszoként felváltott, mintegy, egy

oráig tartott szomorú zengedezések után, a' test a' számára különös gondal és izléssel készült gyászos koporsójába bé helyheztesztetett, 's ne hogy az időnek fetétsége miatt, a' test elvitelére várakozó, 's az utzára öfzve tolafozott nép közt valami rendeletlenség történjen; tsak éjfél után lehetett, még akkor is az utzákról 's a' Templom ajtajáról még mind el nem takarodott nép miatt, a' Testet az itten lévő Reformátusok Templomába bé vinni.

A' holott is a' Katedra koronája, fekete fátyollal, maga pedig a' Katedra, 's a' két kar fekete posztókkal bévonattak; melyekről, a' böldegült Afzonzóság fejer selyem atlatzra készittetett czimerei függöttek. A' Templom közepe is a' Katedra előtt, fekete posztóval béterittetett, 's ennek közepénn a' Castrum doloris emeltetett fel; 's ennek tetejére a' koporsó tetetett, melynek minthogy fekete bársonnyal vólt bévonva; a' széleinn, az öntött ezüftből készült párkányozatok, 's hasonlóképpen a' koporsó óldalainn a' fekete bársonyon igen szépenn jádfoztak, ezenn tizta ezüftből készült betük:

Méltóságos Kátsándy Therézia. Cs. és Kir. Arany kuitsos Ur, Kis Rhedei Rhedei Lajos Ur Házastársas, meg hólt Eletének 40 dik éfztendéjében Aprilis 6 dik napján 1804 benn. — Mely betük közzül a' kezdö betük három, a' többiek harmadfél hüvelyknyi hófzfúfúságúak vóltak. — — Ezenn pompás készületnek, a' fekete bársony alóll, a' koporsóból ki-nyuló gyönyörű fejer patyolatok, 's az azokat prémezö igen drága küifö Országi isipkéek, nem kevés dífzt adtanak.

Vasárnap Aprilis 15-dikén harmadfél órától fogva, három óráig adtak ismét jelt minden harangok a' Temetési pompára, és a' nép a' Templomhoz felgyülekezvén ne hogy a' nagyobb rendű Uraságok ki szoríttassanak 1 sírása mester, 2 káplár, 's 24 Granatérosok formáltak a' Templom előtt Spallért. — 'S így lassan lassan a' teméntelen nép közzül elébb az Uraságok, azután a' tiszteesebbek a' Templomba béverekedvén; a' karban a' Debreczeni Kántor Deákok, az éneket el kezdettek; 's ő utánok ismét a' muzsikuskok keserves Ariái következtek, 's ennek vége lévén felment a' Katedrát a Tiszt. Földvári József Ur, és ezen alkalmatossághoz intézett prédikátziót mondott: melynek mikor vége lett ismét a' karban az énekek, és muzsikuskok egymást felváltó szomorú zengedezéseik hallattak. Ezek után felment a' Katedrába Próf. T. Budai Esaiás Ur, és egy halotti orátziót mondott el, melyet újra az énekek, és muzsika váltottak fel. Végtere Hazánk esmeretes Poétája T. Csokonai Vitéz Mihály Ur mondott bútsúztató verseket, 's azombann ezen halotti Czeremóniának tartása alatt, a' Férjfiak között, egy koporsó köre való Deák irás (Lapidaris Stylus) melyet Vármegyénk Exactora T. Hatvani István Ur szerzett olztattatott ki nyomtatásbann.

Majd ismét, mind a' Férjfiak mind az Afzszonyok közt két nyomtatott gyász versek olztattak ki mellyek közzül egyiket tsak ugyan az említett T. Hatvani Ur; a' másikat Héczei Gábor, Debreczeni Deák készítette.

Vége lévén a' Templombann a' czeremóniának, a' Vármegyeye főbb emberei, 's Tisztyci köz-

zül hatan a' testet felvették, 's ezektől ismét hatann a' Templom ajtóból elvévén, a' kerítésenn kívül álló gyász szekérig vitték, melyre is az Udvari tselédek feltették. E' meg esvén leg előll meg indult egy strázsa mester 6 Vármegye katonáival, ezek után a' gyalog kísérők, kiket követték a' Muzsikusok Éneklő Deákok, Papi rend, a' Communitások Elöljárói, — az Udvari tselédek, 's a' Gyászos szekér, 's mellette a' Templomnál vólt Gránátérosok két felől. Azután az Özvegyen maradt Méltóság 3 kotsijai, melyekben elől maga, 's a' következőkben, a' közelebbbről való atyafiak ültenek. Ezeket követték a' sok kísérőkötlik szám szerént negyven hetenn. Illy rendelki vitettetett a' Test a' város alatt lévő azon Temető Bólthoz, mely tsak ugyan Theresiens Ruhe vagy is Therézia nyugalma nevü kertben, a' meghólnak emlékezetére épült; kívül régi Gothus formára, belől igaz Római izlés szerént. Hol ismét egy strázsa mester 2 káplár és 24 gránátérosok formáltak spallért, a' Testnek a' sok nép között könnyebbenn a' maga rendelt helyéig lehető vivése végett.

Mikor a' Test a' Kerthez közel járt, hat a' Vármegyénél tsak ugyan hivatalt viselő Nemes Iffiak vették le a' kotsiról, kiktől végtére, hat tisztes Polgárok vették által; 's így tétetett le ez a' boldog emlékezetü Méltóság újra szomorú énekek; és keserves muzsikák zengési között, a' maga nyugalma.